

צדיקים במיתתן קרוים חיים. דהיינו שכל מי חיותם עושים הכנה לרגע הפירוד שיפרדו מעולם הזה בקדושה ובטהרה, ונמ"ש בזו"ה"ק הני צדיקי חשבו בליביהו כאילו החוה יומא מסתלקים מעלמא, ומכניגים עצמם בשמחה ובטוב לבב לעת עלות נפשם לשרשם, ונמ"ש מרבינו הצדיק מורינו אלימלך זצ"ל שכל תשוקתו היתה להפריד מעולם הזה החומרי ולעמוד במקור הקדושה מבלי לבוש החומר העב.

(עבודת ישראל ריש פרשת חיי שרה)

רבינו נסתלק ביום כ"א אדר שנת תקמ"ז לפ"ק, ס"ה אלא בספרי תולדות וקורי הדורות טעו וכתבו שנפטר בשנת תקמ"ז. וטעותם נובע מדברי הגד"ק רבי זאב וואלק אבר"ק לזענסקי בספרו לשון הזהב

ס"ה מהגד"ק רבי שמואל שמעלקא עזריאל תאומים-פרענקל אבר"ק קלאסנא-ויעליטשאק שמועתי שכפי הנראה היה רבינו למעלה מששים בהסתלקותו.

סו הגד"ק רבי זאב וואלק נולד בשנת ת"מ לאביו הגד"ק רבי אליעזר. היה חלמדי של הגאון רבי יעקב יצחק סג"ל חריף אבר"ק דוקלא, צילץ ופרעשבורג. נתקבל לאבר"ק לזענסקי וכיהן שם הרבה שנים עד להסתלקותו בשנת תקנ"ג בהיותו בן קי"ג שנה. היה חבר דבק מאח לרבינו זצ"ל, ומהמסכימים על הספר "נועם אלימלך". חיבר ספר "לשון הזהב" על מסכתות ברכות שבת עירובין.

לכתוב בשנה ראשונה לזהסתלקות, ^{ס"ח} ובע"כ שלא נסתלק בשנה
תקמ"ז, כי אם בתקמ"ז.

אחר הסתלקות רבינו העלה המגיד מקאנצ'ץ בח צחוק על שפתינו,
וסיפר שבשעה שהופיע רבינו לפני הבע"ד של מעלה ושאלו לו על
מעשיו, התורה ואמר: לא התפללתי ולא למדתי. אמרו הבית דין: אם
כן ילך לגיהנום. אבל למעשה כמובן הולכיהו לגן עדן, וכשהגיע לשם
סיפק כף על כף ואמר: יש לנו בורא טוב כזה, אם הגיהנום טוב כל כך,
כל שכן ועל אחת כמה וכמה מה מאד טוב ויפה הגן עדן. כי חשב
שנמצא באמת בגיהנום.^{ס"ט}

סח ע"י כשר"ע יר"ד סימן רמ"ב סעיף כ"ח.
סט שמעתי מפי מר"ח זצ"ל ששמע מהרה"ק רבי מנחם מענדל הורוויץ
אבד"ק מעליץ זצ"ל.

(שבת דף פ"ה ע"א) שגוראה משם שנסתלק בשנת תקמ"ז, וז"ל:

"גלאיתי לכתוב יותר מה שחדשתי ת"ל במסכת כולא
עד גמירא וכן הרבה מסכתות שלמדתי בשיבת תלמידים,
מחמת עול ציבור כי יבאו אלי לדרוש את משפטם וגם
שאר צרכי ציבור ועול תלמידים שהעמדתי ת"ל רוב
האומרים כלה דבר יום ביומו, ולא כתבתי אלא מעט לעת
הפנוי. אמנם עתה בשנת תקי"ם תרחם ציון כאשר נישלה
הור תפארת דתה"ק, וירדני אור"נ צמוד לבי החסיד
המנוח מוהר"ר אלמלך זצלה"ה זי"ע ועכ"א נסתלק
ועלה למרום, וארא כי הגלות מתגברת עלינו והתורה
נמתעת בכל יום ויום בשוה"ר, קבלתי עלי כל מה
שיעלה על רישוני הן בהקיצ הן בשינה אכתוב על הנייר
שויה' לזכרון לדורי דורות. ומן השמים יעזרינו לגמור על
מסכת זו ועל שאר המסכתות ויגדל תורה ויאריר בב"א",
עכ"ל.

אבל חותני זצ"ל אמר שברור לו שנס' בשנת תקמ"ז, וגם על
המצבה כתוב שנס' בשנת תנצב"ה, והוא עולה בנימ' תקמ"ז. ומה
שכתב בספר הנ"ל "שנת תקי"ם" בודאי הכוונה הוא עם הכולל.
עוד ספק לזה כמה שגוראים לעשות את היא"צ של רבינו מדור
דור בארד ראשון ובארד שני, וזה נכון רק אם נסתלק בשנת תקמ"ז
שהיתה שנה פשוטה, כנהוג אצל מי שנפ' בשנה פשוטה. אבל אם נס'
בשנת תקמ"ז שהיתה שנה מעוברת, א"כ הדין נותן לעשות היא"צ
באותו ארד שנסתלק ולא פעמיים.^{ס"ט}

עוד רא', שבהסתמכת הרה"ק רבי משה מפשעווארסק על הסה"ק
נועם אלימלך, שכתבו בשנת תקמ"ח, כתוב "הכ"ט" כפי שגוראין

סז עיי' ברמ"א או"ח סימן תקס"ח ס"ז ומג"א והגר"א ומ"כ שם, וב"ח רש"ך
י"ד סוף סימן ת"כ.